

også omfatter ydelser til flygtninge med 50 eller 75 pct. refusion – men ikke 100 pct. refusion, hvor der ingen kommunale nettoudgifter er. Bestemmelserne om 75 pct. refusion af ydelserne til visse flygtninge er gennemført efter indførelsen af budgetgarantiordningen, og disse ydelser har således ikke hidtil været omfattet af ordningen.

Udgifterne til *jobtræning* omfatter efter det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag nr. L 272 kommunernes bruttolønudgifter i forbindelse med jobtræningspladser til ledige dagpengemodtagere, fratrukket det statslige løntilskud samt eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt. Endvidere er i overgangsperioden for arbejdstilbud, jf. lovforslagets § 66, kommunernes bruttolønudgifter vedrørende arbejdstilbud til ledige, fratrukket statslige løntilskud samt eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt, omfattet.

Udgifterne til *førtidspension* omfatter kommunernes bruttolønudgifter til førtidspensionister med 50 pct. refusion, fratrukket statens refusion af udgifterne og eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt.

Udgifterne til *erhvervsgrunduddannelse* omfatter efter det af den tidligere undervisningsminister fremsatte lovforslag nr. L 107 kommunerne bruttodriftsudgifter til deltagere i erhvervsgrunduddannelser under skoleophold, fratrukket indtægter fra elevtilskud og eventuelle tilskud og indtægter i øvrigt. Baggrunden for at inddrage disse udgifter under budgetgarantiordningen er, at deltagelse i erhvervsgrunduddannelse udgør et supplement til den vifte af beskæftigelses- og uddannelsesmæssige initiativer, som kommunerne har til rådighed.

Til nr. 5 og 8.

Overgangstilskuddet, jf. bemærkningerne til nr. 11, finansieres af det samlede statstilskud til kommunerne og amtskommunerne.

Til nr. 6 og 9.

Med de foreslåede ændringer tilsigtes alene en præcisering af lovbestemmelserne i forhold til den praksis, som har været gældende siden deres indførelse.

De omhandlede bestemmelser vedrører reguleringen af det kommunale henholdsvis amtskommunale statstilskud for den stedfundne pris- og lønudvikling og blev indsat i loven i 1984.

Det blev herved forudsat, at der i samarbejde med Danmarks Statistik udarbejdedes særlige pris- og lønopgørelser for henholdsvis primær- og amtskommuner til brug for bl.a. reguleringen af tilskuddene.

Der er siden 1984 udarbejdet særlige pris- og lønopgørelser for primærkommunerne (excl. Københavns og Frederiksberg kommuner), amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Disse opgørelser har imidlertid ikke umiddelbart været egnede til at danne grundlag for pris- og lønregulering af de statslige tilskud. Det skyldes, at Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i fordelingen af statstilskuddet til såvel kommuner som amtskommuner. For at danne grundlag for pris- og lønreguleringen af statstilskuddene måtte de omhandlede pris- og lønopgørelser således omfatte primærkommunerne inklusive Københavns og Frederiksberg kommunes primærkommunale opgaver henholdsvis amtskommunerne inklusive Københavns og Frederiksberg kommunes amtskommunale opgaver.

I stedet har det været en fast praksis siden 1984 at foretage pris- og lønreguleringen af statstilskuddene på grundlag af en opgørelse af pris- og lønudviklingen i den *samlede kommunale sektor*. Dette skal også ses i sammenhæng med, at sikkerheden i opgørelsen af pris- og lønudviklingen er større, jo mere samlet et grundlag den foretages på.

Det er regeringens opfattelse, at den hidtidige praksis for pris- og lønreguleringen af statstilskuddene bør videreføres. Det foreslås derfor, at lovens ordlyd præciseres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 7.

Der foreslås en ændring af opgørelsen af de amtskommunale udgiftsbehov. Der er således foretaget en korrektion i de sociale kriterier, medens det såkaldte dødelighedskriterium (amtskommunens andel af det beregnede antal døde i hele landet) er udgået. De foreslåede vægte er i øvrigt beregnet ud fra sammensætningen af amtskommunernes udgifter i regnskab 1991.

Til nr. 10.

Udligningsniveauet i udligningen for kommuner med svagt beskatningsgrundlag i henhold til § 18 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud, øges fra 0,38 til 0,40, således at udligningsniveauet for kommuner med svagt beskatningsgrundlag, inkl. landsudligningen af forskelle i beskatningsgrundlag, fortsat udgør 90 pct.

Til nr. 11.

Indenrigsministeren kan for årene 1994-96 yde et særligt tilskud til kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelmæssige tab som følge af skattere-